

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2051/2021
25.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Слађане Накић Момировић, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Тања Облучар, адвокат из ..., против туженог АД „Путник“ АД из Новог Београда, чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., ради поништаја одредбе анекса уговора о раду и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1849/20 од 02.11.2020. године, у седници већа одржаној 25.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1849/20 од 02.11.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1849/20 од 02.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 906/19 од 03.12.2019. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 11.05.2012. године. Ставом другим изреке, утврђено је да је одредба тачке 2. анекса уговора о раду број ..-08 од 01.12.2008. године закљученог између тужиоца и туженог у делу у коме је тужиоцу утврђена месечна зарада у износу од 40.000,00 динара бруто ништава. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете за мање исплаћене нето зараде за период од 01.12.2008. до 19.08.2011. године исплати износ од 1.026.240,45 динара са припадајућом затезном каматом у складу са законом од доспећа до коначне исплате на појединачне месечне износе наведене у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да за рачун тужиоца уплати Фонду ПИО – Филијала Стари град на име мање плаћених доприноса из радног односа за период од децембра 2008. године закључно са августом 2011. године новчане износе припадајућим новчаним износима из става трећег изреке ове пресуде у року од 15 дана. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 254.875,00 динара и ставом шестим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1849/20 од 02.11.2020. године, ставом првим изреке, укинута је решење садржано у ставу првом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 906/19 од 03.12.2019. године. Ставом другим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 906/19 од 03.12.2019. године

у ставу другом, трећем, четвртном и петом изреке, а жалба туженог у том делу одбијена као неоснована. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка по жалби. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14... 18/20) – у даљем тексту: ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да у овом случају нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија по члану 404. ЗПП, зато што спорно правно питање у вези са оценом законитости акта о исправци техничке грешке у табели послова која представља саставни део измена и допуна Појединачног колективног уговора туженог, као претходно питање за оцену ништавости спорне одредбе предметног анекса уговора о раду, није од општег интереса или интереса равноправности грађана, већ је везано за конкретни спор. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињеничним споровима које би оправдавале потребу да се о посебној ревизији туженог одлучује ради уједначавања судске праксе.

Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд није дозволио посебну ревизију, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У конкретном случају, побијаном одредбом анекса уговора о раду тужиоцу је утврђена зарада на радном месту на коме је распоређен. Према томе, овим анексом се не утиче на радноправни статус тужиоца у смислу заснивања, постојања и престанка радног односа када би ревизија увек била дозвољена на основу члана 441. ЗПП.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић